

ВИСНОВОК

до проекту Закону про єдину систему відеомоніторингу стану публічної безпеки

(реєстр. № 11031 від 20.02.2024)

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації на своєму засіданні 3 квітня 2024 року (Протокол № 119) розглянув проект Закону про єдину систему відеомоніторингу стану публічної безпеки (реєстр. № 11031 від 20.02.2024), поданий народним депутатом України Медяником В.А. та іншими народними депутатами України.

Як зазначено в пояснювальній записці до законопроекту він розроблений для забезпечення національної та державної безпеки, підвищення загального рівня публічної безпеки і порядку, забезпечення безпеки місць проживання та перебування громадян шляхом запровадження на базі органів державної влади та органів місцевого самоврядування у відповідності з єдиними функціональними і технологічними стандартами єдиної системи відеомоніторингу стану публічної безпеки, що забезпечить моніторинг та сприятиме попередженню і ліквідації можливих загроз, а також контроль за усуненням наслідків надзвичайних ситуацій і правопорушень.

Проектом Закону передбачається унормувати:

єдині функціональні та технічні вимоги до побудови та функціонування систем відеомоніторингу стану публічної безпеки центрального, регіонального та місцевого рівнів, відомчих систем відеомоніторингу підприємств, установ організацій (незалежно від форм власності) та фізичних осіб, установлених у публічних місцях, порядок доступу до інформації, а також складу відеоданих, метаданих, аналітичних даних, відеоархівів, сигналів тривоги, що створюються ними;

забезпечення єдиних правил інформаційного обміну на державному, регіональному та місцевому рівнях між суб'єктами єдиної системи відеомоніторингу стану публічної безпеки через єдиний інформаційний простір з урахуванням розмежування прав доступу до інформації;

захисту інформації, у тому числі персональних даних у системах відеомоніторингу стану публічної безпеки центрального, регіонального та місцевого рівнів та відомчих системах відеомоніторингу підприємств, установ

організацій (незалежно від форм власності) та фізичних осіб, установлених у публічних місцях.

Міністерство цифрової трансформації України в своєму висновку до законопроекту зазначило наступне.

Статтею 12 проекту Закону пропонується передбачити, що захист персональних даних в системах відеомоніторингу стану публічної безпеки повинен відповідати Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних, Додатковому протоколу до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних стосовно органів нагляду та транскордонних потоків даних, Загальному регламенту захисту персональних даних GDPR (General Data Protection Regulation), прийнятому у державах Європейського Союзу, а також законодавству у сфері захисту інформації.

Разом з тим, звертаємо увагу, що Загальний регламент захисту персональних даних GDPR (General Data Protection Regulation) станом на сьогоднішній день не імплементований в Україні. Водночас, робота з його імплементатії триває, зокрема, у Верховній Раді України зареєстровано проект Закону України «Про захист персональних даних» (реєстр. № 8153 від 25.10.2022).

Відтак, звертаємо увагу на недоцільність посилання на відповідність законопроекту GDPR з метою забезпечення захисту персональних даних в системах відеомоніторингу стану публічної безпеки до його імплементатії та приведення у відповідність законодавства України.

Окрім цього, згідно зі статтею 3 Закону України «Про захист персональних даних» законодавство про захист персональних даних складають Конституція України, цей Закон, інші закони та підзаконні нормативно-правові акти, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Частиною 1 статті 13 проекту Закону пропонується, зокрема, визначити максимальний строк зберігання та обробки персональних даних в системах відеомоніторингу стану публічної безпеки, необхідний для досягнення цілей обробки таких даних, визначених законодавством, що становитиме не більше п'ятнадцяти років.

Водночас, відповідно до статті 6 Закону України «Про захист персональних даних», зокрема, мета обробки персональних даних має бути сформульована в законах, інших нормативно-правових актах, положеннях, установчих чи інших документах, які регулюють діяльність володільця персональних даних, та відповідати законодавству про захист персональних даних.

Обробка персональних даних здійснюється відкрито і прозоро із застосуванням засобів та у спосіб, що відповідають визначеним цілям такої обробки.

У разі зміни визначеної мети обробки персональних даних на нову мету, яка є несумісною з попередньою, для подальшої обробки даних володільця

персональних даних повинен отримати згоду суб'єкта персональних даних на обробку його даних відповідно до зміненої мети, якщо інше не передбачено законом.

Персональні дані мають бути точними, достовірними та оновлюватися в міру потреби, визначеної метою їх обробки.

Склад та зміст персональних даних мають бути відповідними, адекватними та ненадмірними стосовно визначеної мети їх обробки.

Обробка персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством.

Персональні дані обробляються у формі, що допускає ідентифікацію фізичної особи, якої вони стосуються, не довше, ніж це необхідно для законних цілей, у яких вони збиралися або надалі оброблялися.

Подальша обробка персональних даних в історичних, статистичних чи наукових цілях може здійснюватися за умови забезпечення їх належного захисту.

Додатково, відповідно до частини 4 статті 15 Закону України «Про захист персональних даних» персональні дані, зібрані під час виконання завдань оперативно-розшукової чи контррозвідувальної діяльності, боротьби з тероризмом, видаляються або знищуються відповідно до вимог закону.

Відтак, системний аналіз положень Закону України «Про захист персональних даних» вказує на необхідність передбачення ненадмірності обробки персональних даних, а також справедливого визначення балансу між публічним та приватним інтересом.

Водночас, проектом Закону не визначено чітко мети зберігання протягом відповідного строку, і його ухвалення в поточній редакції може призвести, серед іншого, до надлишкового накопичення персональних даних та надмірності їхньої обробки, що можуть мати негативні наслідки для роботи системи загалом та нести ризики порушення принципів захисту персональних даних.

Положеннями статті 14 проекту Закону пропонується визначити права фізичних осіб, персональні дані (інформація про особу) яких внесено до систем відеомоніторингу стану публічної безпеки, відомчих систем відеомоніторингу підприємств, установ, організацій (незалежно від форм власності) та фізичних осіб, які повністю або частково здійснюють відеомоніторинг публічних місць.

Також звертаємо увагу на відсутність інформації щодо порядку видалення або знищення персональних даних.

Додатково звертаємо увагу на необхідність вивчення досвіду інших країн для впровадження відповідної системи. Зокрема, виходячи з наявної практики Сполучених Штатів Америки, система відеомоніторингу стану публічної безпеки може хибно ідентифікувати особу, у зв'язку з чим персональні дані, зібрані помилково, підлягають видаленню за зверненням суб'єкта персональних даних.

Окрім того, зважаючи на зазначену практику та ризики помилкової ідентифікації суб'єкта персональних даних, а також враховуючи національне законодавство, яке регламентує здійснення кримінальних процесуальних дій,

вважаємо за необхідне попередити випадки доказування винуватості особи, які ґрунтуватимуться виключно на даних, зібраних системою відеомоніторингу стану публічної безпеки.

З урахуванням вищенаведеного, проект Закону потребує доопрацювання. Також звертаємо увагу, що 31 грудня 2023 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення укладення угоди між Україною та Європейським Союзом про взаємне визнання кваліфікованих електронних довірчих послуг та імплементації законодавства Європейського Союзу у сфері електронної ідентифікації», яким вносяться зміни до Закону України «Про електронні довірчі послуги», у тому числі і змінюється його назва та запроваджений ним понятійний апарат.

Відносини, пов'язані з використанням удосконалених електронних підписів, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису та кваліфікованих електронних підписів, регулюються Законом України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» (далі – Закон).

Враховуючи викладене, пропонуємо частину другу статті 1 розділу I проекту Закону викласти в такій редакції:

«Інші терміни вжито у значеннях, наведених у Кодексі цивільного захисту України, Законах України «Про національну безпеку України», «Про доступ до публічної інформації», «Про Національну програму інформатизації», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про електронні комунікації», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про дорожній рух», «Про критичну інфраструктуру», «Про об'єкти підвищеної небезпеки», «Про захист персональних даних», «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» та інших законодавчих актах України.»

Адміністрація Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України за результатами опрацювання проекту Закону повідомила наступне.

Частиною другою статті 15 проекту Закону визначено, що заходи державного контролю за станом захисту інформації в системах відеомоніторингу стану публічної безпеки здійснюються Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України та Службою безпеки України.

Водночас, відповідно до пунктів 7 та 29 частини першої статті 14 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» обов'язок здійснення державного контролю за станом криптографічного та технічного захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, покладено на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Враховуючи зазначене, пропонуємо в частині другій статті 15 проекту Закону слова «та Службою безпеки України» виключити.

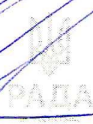
Враховуючи зазначене, за результатами обговорення Комітет ухвалив:

1. Рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду в першому читанні проект Закону про єдину систему відеомоніторингу стану публічної безпеки (реєстр. № 11031 від 20.02.2024), поданого народним депутатом України Медяником В.А. та іншими народними депутатами України відхилити.

2. Направити Висновок про розгляд зазначеного законопроекту до Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності.

Голова Комітету

М. КРЯЧКО

